

UZASADNIENIE

W pozwie z dnia 2 lipca 2014 roku (...) Towarzystwo (...) Spółka Akcyjna w Ł. wniosła o zasądzenie od (...) Towarzystwo Funduszy Inwestycyjnych Spółki Akcyjnej w W. kwoty 546.294,22 złotych wraz z ustawowymi odsetkami od kwot i dat szczegółowo wskazanych w petitum pozwu. Powódka wniosła nadto o zasądzenie od pozwanej na swoją rzecz kosztów procesu wraz z kosztami zastępstwa procesowego.

W uzasadnieniu pozwu powódka podniosła, iż w dniu 20 sierpnia 2010 roku zawarła z pozwaną (wówczas: I. Towarzystwo Funduszy Inwestycyjnych S.A.) umowę dotyczącą wypłaty świadczenia, na mocy której powódka wyraziła gotowość oferowania swoim klientom produktów ubezpieczeniowych z ubezpieczeniowymi funduszami kapitałowymi i tym samym wyraziła zamiar inwestowania środków pieniężnych w następujące fundusze inwestycyjne:

- Idea P. Fundusz Inwestycyjny Otwarty (obecnie: I. P. Fundusz Inwestycyjny Otwarty),
- Idea P. (...) Fundusz Inwestycyjny Otwarty (obecnie: I. P. (...) Fundusz Inwestycyjny Otwarty).

Fundusze te są zarządzane i reprezentowane przez (...) Towarzystwo Funduszy Inwestycyjnych S.A. Na podstawie powyższej umowy oraz statutu I. P. (...) Fundusz Inwestycyjny Otwarty powódka w okresie od dnia 16 czerwca do dnia 30 czerwca 2014 roku złożyła zlecenia odkupienia jednostek uczestnictwa funduszu I. P. (...) zgodnie z poniższym zestawieniem:

- 111,5987 jednostek uczestnictwa o wartości 21.594,35 złotych z datą wyceny 16 czerwca 2014 roku,
- 99,7871 jednostek uczestnictwa o wartości 19.324,77 złotych z datą wyceny 17 czerwca 2014 roku,
- 1462,8216 jednostek uczestnictwa o wartości 283.538,71 złotych z datą wyceny 18 czerwca 2014 roku,
- 115,3957 jednostek uczestnictwa o wartości 22.622,17 złotych z datą wyceny 23 czerwca 2014 roku,
- 156,7022 jednostek uczestnictwa o wartości 30.748,11 złotych z datą wyceny 24 czerwca 2014 roku,
- 427,6846 jednostek uczestnictwa o wartości 83.997,26 złotych z datą wyceny 25 czerwca 2014 roku,
- 233,2236 jednostek uczestnictwa o wartości 45.837,77 złotych z datą wyceny 26 czerwca 2014 roku,
- 174,5602 jednostek uczestnictwa o wartości 34.341,23 złotych z datą wyceny 27 czerwca 2014 roku,
- 21,7417 jednostek uczestnictwa o wartości 4.289,85 złotych z datą wyceny 30 czerwca 2014 roku.

Zgodnie z § 30 statutu funduszu, odkupienie jednostek uczestnictwa powinno nastąpić najpóźniej w terminie 7 dni po zgłoszeniu żądania ich odkupienia, a wypłata środków pieniężnych powinna nastąpić niezwłocznie, począwszy od następnego dnia roboczego następującego po dniu wyceny, w którym miało miejsce odkupienie jednostek uczestnictwa. Pismem z dnia 30 czerwca 2014 roku pozwana została wezwana do uregulowania zobowiązań z tytułu realizacji złożonych przez powódkę zleceń odkupienia jednostek uczestnictwa w łącznej kwocie 542.004,37 złotych, w terminie 3 dni od daty wezwania. Do dnia złożenia pozwu powódka nie odnotowała na swoim rachunku wpływu środków pieniężnych pochodzących ze zrealizowania zlecenia. Ze względu na niedochowanie terminu płatności, zasadne jest również roszczenie o odsetki ustawowe naliczane za opóźnienie w płatności (pozew k. 2-7).

Nakazem zapłaty wydanym w postępowaniu nakazowym w dniu 16 lipca 2014 roku Sąd Okręgowy w Łodzi, X Wydział Gospodarczy, w sprawie o sygnaturze akt X GNC 718/14, orzekł zgodnie z żądaniem pozwu (nakaz zapłaty k. 62-62v.).

W zarzutach od nakazu zapłaty pozwana zaskarżyła powyższy nakaz zapłaty w całości i podnosząc zarzut braku legitymacji procesowej biernej po swojej stronie, wniosła o jego uchylenie i oddalenie powództwa w całości oraz o zasądzenie od powódki na swoją rzecz zwrotu kosztów procesu według norm przepisanych albo według spisu kosztów, o ile zostanie przedstawiony. Nadto, wniosła o ograniczenie zabezpieczenia wynikającego z przedmiotowego nakazu zapłaty poprzez wstrzymanie możliwości realizacji tytułu zabezpieczenia do czasu wydania wyroku przez Sąd I instancji.

W uzasadnieniu zarzutów pozwana podniosła, że skierowanie wobec niej roszczeń objętych żądaniem pozwu opiera się na niezrozumieniu przez powódkę zasad działalności funduszy inwestycyjnych, w świetle których nie budzi najmniejszych wątpliwości, że żądanie pozwu zostało skierowane wobec niewłaściwej osoby prawnej. Pozwana wskazała, że z dołączonych do pozwu dokumentów jednoznacznie wynika, że pozwana, jako towarzystwo funduszy inwestycyjnych, nie jest funduszem inwestycyjnym, a jego organem. Zgodnie z art. 3 ust. 1 ustawy z dnia 27 maja 2004 roku o funduszach inwestycyjnych (t.j. Dz. U. z 2014 roku, poz. 157), fundusz inwestycyjny jest osobą prawną, której wyłącznym przedmiotem działalności jest lokowanie środków pieniężnych zebranych w drodze publicznego, a w przypadkach określonych w ustawie również niepublicznego, proponowania nabycia jednostek uczestnictwa albo certyfikatów inwestycyjnych, w określone w ustawie papiery wartościowe, instrumenty rynku pieniężnego i inne prawa majątkowe. Z kolei towarzystwo funduszy inwestycyjnych tworzy fundusz inwestycyjny, zarządza nim i reprezentuje fundusz w stosunkach z osobami trzecimi – art. 4 ust. 1 cyt. ustawy. Nadto, fundusz nie jest podmiotem zależnym od towarzystwa, spółki zarządzającej ani od osoby posiadającej bezpośrednio lub pośrednio większość głosów w radzie inwestorów, zgromadzeniu inwestorów lub zgromadzeniu uczestników (art. 4 ust. 4 ustawy o funduszach inwestycyjnych). Zgodnie z jedną z podstawowych zasad prawa cywilnego, osoba prawna nie odpowiada za zobowiązania innej osoby (fizycznej lub prawnej), chyba że odmiennie wynika z przepisów prawa lub treści czynności prawnej. Wobec braku takowej regulacji w odniesieniu do relacji fundusz inwestycyjny – towarzystwo funduszy inwestycyjnych, nie może budzić najmniejszych wątpliwości, iż pozwana nie może ponosić odpowiedzialności za zaspokojenie roszczeń powódki przysługujących jej wobec I. P. (...) Funduszu Inwestycyjnego Otwartego. Powyższy wniosek wynika również z zapisów ustawy o funduszach inwestycyjnych, w tym w szczególności z brzmienia art. 84 i art. 89 tej ustawy. Zgodnie z § 30 statutu I. P. (...), odkupienie jednostek uczestnictwa powinno nastąpić nie później niż w terminie 7 dni po zgłoszeniu żądania ich odkupienia, a wypłata środków pieniężnych z tytułu odkupienia tych jednostek winna nastąpić niezwłocznie, począwszy od dnia następnego po dniu wyceny, w którym miało miejsce odkupienie jednostek. To fundusz dokonuje wypłaty środków, a nie pozwane towarzystwo. Powyższe jednoznacznie wskazuje na to, iż żądanie pozwu zostało skierowane wobec niewłaściwego podmiotu i jako takie, powinno zostać oddalone. Pozwana wskazała również na brak podstaw do wydania nakazu zapłaty w postępowaniu nakazowym. Wszak w niniejszej sprawie nie wystąpiła żadna z przesłanek formalnych uprawniających Sąd do uwzględnienia żądania wydania takiego orzeczenia (zarzuty od nakazu zapłaty k. 73-74v.)

W piśmie procesowym z dnia 13 października 2014 roku powódka cofnęła pozew w części dotyczącej zapłaty kwoty 347.080,00 złotych. Mając więc na uwadze powyższe ograniczenie powództwa, powódka wniosła o zapłatę od strony pozwanej kwoty 199.214,22 złotych wraz z ustawowymi odsetkami od kwot i dat wskazanych w pozwie oraz kosztami postępowania, wnosząc jednocześnie o umorzenie postępowania co do zapłaty kwoty 347.080,00 złotych. W uzasadnieniu pisma powódka wskazała, że w dniu 11 sierpnia 2014 roku wpłynęła na jej konto bankowe z konta I. P. (...) kwota 324.457,83 złotych, a w dniu 22 września 2014 roku – kwota 22.622,17 złotych, a więc kwota w łącznej wysokości 347.080,00 złotych (pismo procesowe k. 140-141).

Postanowieniem z dnia 18 listopada 2014 roku Sąd Okręgowy w Łodzi, X wydział Gospodarczy, w sprawie o sygn. akt X GC 697/14, utrzymał w mocy zabezpieczenie wynikające z nakazu zapłaty wydanego w postępowaniu nakazowym przez Sąd Okręgowy w Łodzi w dniu 16 lipca 2014 roku w zakresie kwoty 199.214,22 złotych, a w pozostałej części uchylił zabezpieczenie wynikające ze wskazanego wyżej nakazu zapłaty (postanowienie k. 160 wraz z uzasadnieniem k. 165-168v.).

Postanowieniem z dnia 15 stycznia 2015 roku Sąd Apelacyjny w Łodzi, I Wydział Cywilny, w sprawie o sygn. akt I Acz 2046/14, oddalił zażalenie pozwanej na powyższe postanowienie Sądu Okręgowego w Łodzi z dnia 18 listopada 2014 roku (postanowienie k. 178).

Podczas rozprawy w dniu 16 stycznia 2015 roku powódka cofnęła pozew w zakresie kwoty 21.594,35 złotych wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 18 czerwca 2014 roku, kwoty 19.324,77 złotych wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 19 czerwca 2014 roku, kwoty 283.538,71 złotych wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 20 czerwca 2014 roku oraz kwoty 22.622,17 złotych wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 25 czerwca 2014 roku, zrzekając się roszczenia w powyższym zakresie. W pozostałej części poparła powództwo (e-protokół rozprawy z dnia 16 stycznia 2015 roku (k. 189v.), czas nagrania: 00:03:54).

Sąd Okręgowy ustalił następujący stan faktyczny:

Powódka (...) Towarzystwo (...) Spółka Akcyjna w Ł. została wpisana do rejestru przedsiębiorców prowadzonego w ramach Krajowego Rejestru Sądowego w dniu 2 kwietnia 2001 roku pod numerem (...). Przedmiotem jej działalności są między innymi ubezpieczenia na życie, reasekuracja, działalność związana z oceną ryzyka i szacowaniem poniesionych strat, działalność agentów i brokerów ubezpieczeniowych, pozostała działalność wspomagająca ubezpieczenia i fundusze emerytalne (odpis z KRS powódki k. 11-22).

(...) Towarzystwo Funduszy Inwestycyjnych Spółka Akcyjna w W. (poprzednio: I. Towarzystwo Funduszy Inwestycyjnych S.A. w W., a obecnie: (...) S.A. w W.) została wpisana do rejestru przedsiębiorców prowadzonego w ramach Krajowego Rejestru Sądowego w dniu 23 kwietnia 2001 roku pod numerem (...). Przedmiotem jej działalności na dzień wnoszenia pozwu było między innymi tworzenie funduszy inwestycyjnych i zarządzanie nimi, reprezentowanie funduszy inwestycyjnych, pośrednictwo w zbywaniu i odkupywaniu jednostek uczestnictwa (odpis z KRS pozwanej k. 77-81).

W dniu 20 sierpnia 2010 roku pomiędzy powódką (...) Towarzystwo (...) Spółką Akcyjną w Ł., jako uczestnikiem funduszu, a pozwaną (...) Towarzystwo Funduszy Inwestycyjnych Spółką Akcyjną w W. (wówczas: I. Towarzystwo Funduszy Inwestycyjnych S.A. w W.), jako towarzystwem, zawarta została umowa dotycząca wypłaty świadczenia, mocą której powódka, jako zakład ubezpieczeń, wyraziła gotowość oferowania swoim klientom produktów ubezpieczeniowych z ubezpieczeniowymi funduszami kapitałowymi i wyraziła zamiar inwestowania środków pieniężnych w fundusze: I. P. Fundusz Inwestycyjny Otwarty (obecnie: I. P. Fundusz Inwestycyjny Otwarty) i I. P. (...) Fundusz Inwestycyjny Otwarty (obecnie: I. P. (...) Fundusz Inwestycyjny Otwarty), zarządzane i reprezentowane przez pozwaną, zaś fundusze oświadczyły, że są zainteresowane współpracą z powódką. Nadto, strony powyższej umowy oświadczyły, że umowa ta stanowi w zakresie uregulowanym § 6 umowę o świadczenie na rzecz uczestnika, zaś postanowienia tej umowy w zakresie uregulowanym w § 2 i 6 mają zastosowanie wyłącznie w przypadku, gdy jednostki uczestnictwa zostały nabyte i są nabywane przez uczestnika funduszu bezpośrednio w funduszu lub za pośrednictwem Towarzystwa. W § 2 umowy strony ustaliły, iż inwestowanie przez uczestnika funduszu w fundusze będzie dokonywane na następujących zasadach: uczestnik funduszu będzie nabywać jednostki uczestnictwa funduszy w imieniu własnym i na własną rzecz, status uczestnika funduszy przysługiwać będzie uczestnikowi funduszu; prawa i obowiązki uczestnika funduszu, jako uczestnika funduszy, określają przepisy prawa oraz każdorazowe statuty i prospekty informacyjne funduszy dostępne na stronie internetowej towarzystwa, uczestnik funduszu będzie nabywać i żądać odkupienia jednostek uczestnictwa funduszy, składając w towarzystwie zlecenie nabycia i odkupienia na właściwych formularzach albo - na podstawie odrębnej umowy zawartej z towarzystwem – telefonicznie, oraz w przypadku nabywania jednostek uczestnictwa również będzie nabywał jednostki uczestnictwa w formie wpłat bezpośrednich, dokonywanych na rachunki bankowe wskazane w załączniku nr 1 do umowy, nabycie jednostek uczestnictwa funduszy, odkupienie tych jednostek oraz ich konwersja dokonywana będzie na zasadach określonych w postanowieniach statutów i prospektów informacyjnych funduszy. Każda strona miała być odpowiedzialna za każdą szkodę poniesioną przez drugą stronę w wyniku działania niezgodnego z prawem lub niniejszą umową (§ 5 ust. 1 umowy). W § 6 ust. 1 umowy strony zgodnie ustaliły, że z tytułu wykonania umowy uczestnikowi funduszu przysługuje wynagrodzenie lub świadczenie. W ust. 2 § 6 wskazane zostało, że towarzystwo będzie wypłacać uczestnikowi funduszu wynagrodzenie obliczane

przy zastosowaniu stawki w wysokości 50% wynagrodzenia za zarządzanie funduszem, przy czym towarzystwo miało wypłacać uczestnikowi funduszu wynagrodzenie do momentu, kiedy średnia wartość jednostek uczestnictwa posiadanych przez uczestnika funduszu w danym okresie rozliczeniowym zapisana na rejestrach uczestnika funduszu będzie wynosiła odpowiednio mniej niż 500.000,00 złotych w przypadku funduszu P. oraz 2.000.000,00 złotych w przypadku funduszu P. (umowa z dnia 20 sierpnia 2010 roku k. 42-47, załącznik nr 1 do umowy k. 48, załącznik nr 2 do umowy k. 49, zeznania świadka J. R., e-protokół rozprawy z dnia 16 stycznia 2015 roku (k. 189v.), czas nagrania: 00:21:55, 00:24:27, 00:43:01).

W § 27 ust. 1 statutu I. P. (...) Fundusz Inwestycyjny Otwarty wskazane zostało, że fundusz odkupuje jednostki uczestnictwa na żądanie uczestnika, w każdym dniu wyceny. W § 30 statutu wskazane natomiast zostało, że zbycie przez fundusz jednostek uczestnictwa następuje nie później niż w terminie 7 dni po dokonaniu wpłaty na te jednostki uczestnictwa, chyba, że opóźnienie jest następstwem złożenia wadliwego zlecenia nabycia, zaś odkupienie przez fundusz jednostek uczestnictwa następuje nie później niż w terminie 7 dni po zgłoszeniu żądania ich odkupienia, chyba, że opóźnienie jest następstwem złożenia wadliwego zlecenia nabycia. Do terminów tych nie należy jednak wliczać okresów zawieszenia zbywania lub odkupywania jednostek uczestnictwa. Wypłata jednostek pieniężnych z tytułu odkupienia jednostek uczestnictwa następuje niezwłocznie, począwszy od następnego dnia roboczego następującego po dniu wyceny, w którym miało miejsce odkupienie jednostek uczestnictwa. Wypłata następuje wyłącznie przelewem, na należący do uczestnika rachunek bankowy lub rachunek pieniężny prowadzony przez dom maklerski (statut I. P. (...) Fundusz Inwestycyjny Otwarty k. 24-41).

Powódka w okresie od dnia 16 czerwca do dnia 30 czerwca 2014 roku złożyła pozwanej zlecenia odkupienia jednostek uczestnictwa funduszu I. P. (...) Fundusz Inwestycyjny Otwarty. I tak:

- 1) w dniu 16 czerwca 2014 roku powódka złożyła pozwanej zlecenie odkupienia 111,5987 jednostek uczestnictwa o wartości odkupienia 21.594,35 złotych i z datą wyceny 16 czerwca 2014 roku,
- 2) w dniu 17 czerwca 2014 roku powódka złożyła pozwanej zlecenie odkupienia 99,7871 jednostek uczestnictwa o wartości odkupienia 19.324,77 złotych i z datą wyceny 17 czerwca 2014 roku,
- 3) w dniu 18 czerwca 2014 roku powódka złożyła pozwanej zlecenie odkupienia 1462,8216 jednostek uczestnictwa o wartości odkupienia 283.538,71 złotych i z datą wyceny 18 czerwca 2014 roku,
- 4) w dniu 23 czerwca 2014 roku powódka złożyła pozwanej zlecenie odkupienia 115,3957 jednostek uczestnictwa o wartości odkupienia 22.622,17 złotych i z datą wyceny 23 czerwca 2014 roku,
- 5) w dniu 24 czerwca 2014 roku powódka złożyła pozwanej zlecenie odkupienia 156,7022 jednostek uczestnictwa o wartości odkupienia 30.748,11 złotych i z datą wyceny 24 czerwca 2014 roku,
- 6) w dniu 25 czerwca 2014 roku powódka złożyła pozwanej zlecenie odkupienia 427,6846 jednostek uczestnictwa o wartości odkupienia 83.997,26 złotych i z datą wyceny 25 czerwca 2014 roku,
- 7) w dniu 26 czerwca 2014 roku powódka złożyła pozwanej zlecenie odkupienia 233,2236 jednostek uczestnictwa o wartości odkupienia 45.837,77 złotych i z datą wyceny 26 czerwca 2014 roku,
- 8) w dniu 27 czerwca 2014 roku powódka złożyła pozwanej zlecenie odkupienia 174,5602 jednostek uczestnictwa o wartości odkupienia 34.341,23 złotych i z datą wyceny 27 czerwca 2014 roku,
- 9) w dniu 30 czerwca 2014 roku powódka złożyła pozwanej zlecenie odkupienia 21,7417 jednostek uczestnictwa o wartości odkupienia 4.289,85 złotych i z datą wyceny 30 czerwca 2014 roku (potwierdzenia odkupienia k. 50-58, zeznania świadka J. R., e-protokół rozprawy z dnia 16 stycznia 2015 roku (k. 189v.), czas nagrania: 00:24:27).

Pismem z dnia 30 czerwca 2014 roku powódka, powołując się na zapisy § 30 statutu I. P. (...) Fundusz Inwestycyjny Otwarty, wezwała pozwaną do natychmiastowej wypłaty środków pochodzących z realizacji złożonych przez nią

zleceń odkupienia jednostek uczestnictwa funduszu I. P. lub wskazania podstawy prawnej zawieszenia wypłaty tych środków. Jednocześnie wskazała, że do chwili obecnej nie odnotowała na swoim rachunku bankowym wpływu środków pochodzących z odkupień zrealizowanych w okresie od dnia 16 czerwca do dnia 27 czerwca 2014 roku o łącznej wartości 542.004,37 złotych, jak i nie otrzymała żadnej oficjalnej informacji uzasadniającej zawieszenie wypłat. Spółka (...) zawiadomiła pozwaną, że nieuregulowanie przez nią wskazanych zobowiązań w terminie 3 dni skutkować będzie pojęciem kroków prawnych w celu wyegzekwowania należności (pismo z dnia 30 czerwca 2014 roku k. 59 wraz z potwierdzeniem nadania k. 60-61, zeznania świadka J. R., e-protokół rozprawy z dnia 16 stycznia 2015 roku (k. 189v.), czas nagrania: 00:26:17).

W odpowiedzi na powyższe, w piśmie z dnia 2 lipca 2014 roku pozwana wyjaśniła, że czasowe wydłużenie procesu oczekiwania na wypłaty środków z tytułu umorzeń jednostek uczestnictwa funduszu I. P. (...) Fundusz Inwestycyjny Otwarty wynika z oczekiwania na rozliczenia transakcji sprzedaży aktywów. Wskazała przy tym, że odkupienie jednostek nastąpiło we wskazanym 7-dniowym terminie, natomiast wypłata środków pieniężnych, zgodnie ze statutem I. P. (...) Fundusz Inwestycyjny Otwarty, następuje niezwłocznie. Jednocześnie wskazała, że zgodnie z wyrokiem Sądu Najwyższego z dnia 13 grudnia 2006 roku, II CSK 293/06, użyty w art. 455 k.c. terminu „niezwłocznie” nie należy utożsamiać z terminem natychmiastowym, termin niezwłocznie oznacza bowiem termin realny, mający na względzie okoliczności miejsca i czasu, a także regulacje zawarte w art. 354 i 355 k.c. pozwana wyraziła ubolewanie w związku z zaistniałą sytuacją, a jednocześnie wyjaśniła, że część aktywów wyżej wskazanego funduszu stanowią należności od I. 20 (...), do którego trafiły tzw. trudne aktywa z funduszy otwartych (...) S.A. Natura tego typu aktywów sprawia, że transakcje na nich mają w większości przypadków skomplikowany charakter, co z kolei wydłuża czas ich realizacji w związku z sytuacją na rynku. Pozwana wskazała, że dokłada wszelkich starań w celu jak najszybszego rozliczenia transakcji, a wypłaty realizowane są sukcesywnie, w miarę pozyskiwania środków pieniężnych przez fundusz I. P. (...) Fundusz Inwestycyjny Otwarty (pismo z dnia 2 lipca 2014 roku k. 120-120v., zeznania świadka J. R., e-protokół rozprawy z dnia 16 stycznia 2015 roku (k. 189v.), czas nagrania: 00:26:17, zeznania świadka A. B., e-protokół rozprawy z dnia 16 stycznia 2015 roku (k. 189v.), czas nagrania: 00:46:48, 00:50:28, 00:54:55).

W piśmie z dnia 11 lipca 2014 roku pozwana podziękowała prezesowi powódki za spotkanie w dniu 8 lipca 2014 roku i za zrozumienie sytuacji oraz uwarunkowań, które spowodowały czasowe spowolnienie realizacji wypłat z tytułu zrealizowanych umorzeń jednostek uczestnictwa funduszu I. P. (...) Fundusz Inwestycyjny Otwarty. Zapewniła, że zgodnie z deklaracją złożoną na spotkaniu, dołoży wszelkich starań, aby uregulować swoje zobowiązanie do dnia 15 sierpnia 2014 roku (pismo z dnia 11 lipca 2014 roku k. 121, zeznania świadka J. R., e-protokół rozprawy z dnia 16 stycznia 2015 roku (k. 189v.), czas nagrania: 00:30:05, 00:37:15).

W dniu 11 sierpnia 2014 roku z konta bankowego I. P. (...) Fundusz Inwestycyjny Otwarty wpłynęła na konto bankowe powódki kwota w łącznej wysokości 324.457,83 złotych, a następnie, w dniu 22 września 2014 roku – kwota 22.622,17 złotych (dowody przelewów bankowych k. 142-145, zeznania świadka J. R., e-protokół rozprawy z dnia 16 stycznia 2015 roku (k. 189v.), czas nagrania: 00:32:35).

Komisja Nadzoru Finansowego w dniu 7 października 2014 roku cofnęła pozwanej zezwolenie na wykonywanie działalności polegającej na tworzeniu funduszy inwestycyjnych zarządzaniu nimi, w tym pośrednictwie w zbywaniu i odkupywaniu jednostek uczestnictwa, reprezentowaniu ich wobec osób trzecich oraz zarządzaniu zbiorczym portfelem papierów wartościowych. Decyzji tej nadano rygor natychmiastowej wykonalności (komunikat z 236 posiedzenia Komisji Nadzoru Finansowego w dniu 7 października 2014 roku k. 148-149 oraz k. 180-182, zeznania świadka J. R., e-protokół rozprawy z dnia 16 stycznia 2015 roku (k. 189v.), czas nagrania: 00:41:20, zeznania świadka A. B., e-protokół rozprawy z dnia 16 stycznia 2015 roku (k. 189v.), czas nagrania: 00:55:57).

Ustalając powyższy stan faktyczny Sąd Okręgowy oparł się na dowodach z dokumentów załączonych do akt sprawy oraz zeznaniach świadków: J. R. i A. B.. Przedstawione wyżej okoliczności nie były kwestionowane przez strony sporu.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

W pierwszej jednak kolejności, przed ustosunkowaniem się do meritum sprawy, wskazać należy na bezzasadność zarzutu pozwanej Spółki dotyczącego braku legitymacji procesowej biernej po stronie pozwanej.

Chociaż kwestia legitymacji procesowej biernej była już szczegółowo omówiona w treści uzasadnienia wydanego w niniejszej sprawie postanowienia Sądu Okręgowego w Łodzi X Wydziału Gospodarczego z dnia 18 listopada 2014 roku, to jednak wobec tego, iż sformułowany przez pozwaną w zarzutach od nakazu zapłaty zarzut braku legitymacji procesowej biernej był pierwszorzędny i podstawowy jej zarzutem procesowym, przypomnieć raz jeszcze należy, co następuje:

Faktem jest, że fundusz inwestycyjny jest szczególnym typem osoby prawnej, ponieważ jego organem jest inna osoba prawna. Rozwiązanie to ma na celu uzyskanie odrębności majątkowej towarzystwa funduszy i samego funduszu, a tym samym oddzielenie majątku uczestników od majątku podmiotu zarządzającego funduszem. Przyjęty przez prawodawcę model funduszu inwestycyjnego oparty jest na separacji trzech mas majątkowych: funduszu inwestycyjnego, Towarzystwa Funduszy Inwestycyjnych oraz uczestników funduszu inwestycyjnego. Uczestnicy funduszu nie odpowiadają za zobowiązania funduszu (art. 6 ust. 3). Przyznanie osobowości prawnej określonego podmiotowi powoduje, iż posiada on zarówno zdolność prawną, jak i zdolność do czynności prawnych. Funduszowi, jako osobie prawnej, przypisana jest nie tylko zdolność do bycia podmiotem praw i obowiązków, ale także możliwość nabywania i zbywania praw oraz zaciągania zobowiązań we własnym imieniu. W doktrynie osobom prawnym bywa także przypisywana "zdolność deliktowa" /patrz: J. D., Zdolność deliktowa osoby prawnej, (...) 1972, nr 1, s. 95-109/. Nie wydaje się jednak zasadne wyodrębnianie tej cechy wśród cech podmiotowości prawnej. Osoby prawne ponoszą bowiem odpowiedzialność za "własne" czyny niedozwolone na podstawie art. 416 k.c. /patrz: E. Gniewek (w:) B. Burian [i in.], Kodeks cywilny. Komentarz, red. E. Gniewek, Warszawa 2008, s. 84/. Fundusz jako osoba prawna może zatem we własnym imieniu nabywać i zbywać prawa oraz zaciągać zobowiązania. Nabycie osobowości prawnej przez fundusz inwestycyjny następuje z chwilą wpisu do rejestru funduszy inwestycyjnych. Z tą chwilą towarzystwo staje się organem funduszu inwestycyjnego (art. 15 ust. 6 U.F.I.).

Osobom prawnym przysługuje zawsze pełna zdolność do czynności prawnych, jednakże mogą one działać tylko przez swoje organy /S. Grzybowski (w:) S. Grzybowski [i in.], System prawa cywilnego, t. 1, Część ogólna, red. W. Czachórski, Ossolineum 1985, s. 373/. Organ nie jest podmiotem stosunków prawnych, tym podmiotem jest sama osoba prawna, czyli fundusz inwestycyjny. Zgodnie z przyjętą na gruncie prawa polskiego teorią organów osoba prawna działa przez swoje organy w sposób przewidziany w ustawie i w opartym na niej statucie (art. 38 k.c.). W myśl tej teorii oświadczenie woli składane przez piastuna organu jest oświadczeniem samej osoby prawnej /patrz: wyrok Sądu Najwyższego z dnia 12 marca 1997 r., II CKN 24/97, LEX nr 80725; zaś co do stosowania art. 38 i 39 k.c. oraz przepisów o przedstawicielstwie patrz: także wyrok Sądu Najwyższego z dnia 26 czerwca 1997 r., I CKN 130/97, LEX nr 78438/. Należy zatem przyjąć, iż oświadczenie woli składa i czynności prawnej dokonuje nie organ osoby prawnej, lecz sama osoba prawna /patrz: K. Piasecki, Kodeks cywilny. Księga pierwsza. Część ogólna. Komentarz, Kraków 2003, s. 62/.

Co do zasady osoba prawna nie odpowiada za zobowiązania innej osoby, chyba że wynika to z przepisu ustawy lub ze zobowiązania się osoby fizycznej lub prawnej do ponoszenia odpowiedzialności za zobowiązania innej osoby. Fundusz inwestycyjny jest samoistną osobą prawną, odrębną od Towarzystwa Funduszy Inwestycyjnych. Zgodnie jednak z przepisami ustawy o funduszach inwestycyjnych towarzystwo ponosi odpowiedzialność za działania funduszu. Stosownie bowiem do treści art. 64 ustawy 27 maja 2004 roku o funduszach inwestycyjnych (t.j. Dz. U. z 2014 roku, poz. 157), towarzystwo odpowiada wobec uczestników zbiorczego portfela papierów wartościowych oraz uczestników funduszu inwestycyjnego za wszelkie szkody spowodowane niewykonaniem lub nienależytym wykonaniem swoich obowiązków w zakresie zarządzania zbiorczym portfelem papierów wartościowych lub funduszem i jego reprezentacji, chyba że niewykonanie lub nienależyte wykonanie obowiązków jest spowodowane okolicznościami, za które towarzystwo odpowiedzialności nie ponosi (ust. 1). Za szkody z przyczyn, o których mowa w ust. 1, fundusz inwestycyjny nie ponosi odpowiedzialności (ust. 2). Powierzenie wykonywania niektórych obowiązków osobie trzeciej nie ogranicza odpowiedzialności towarzystwa (ust. 3). W przypadku zawarcia przez towarzystwo umowy, o której

mowa w art. 4 ust. 1a, w odniesieniu do funduszu, którego dotyczy ta umowa, przepisy ust. 1-3, stosuje się w zakresie czynności, o których mowa w art. 272c ust. 1 (ust. 4).

Przepis art. 64 ustawy o funduszach inwestycyjnych zatem stanowi podstawę odpowiedzialności odszkodowawczej towarzystwa wobec uczestników funduszu inwestycyjnego oraz uczestników zbiorczego portfela papierów wartościowych, określając jej zakres oraz przesłanki ekskulpacji; jednocześnie wyłącza odpowiedzialność odszkodowawczą funduszu. R. legis takiego rozłożenia ciężaru odpowiedzialności odszkodowawczej należy poszukiwać w strukturze podmiotów zaangażowanych w zbiorowe inwestowanie, ich wzajemnych prawach i obowiązkach. W ramach obowiązków związanych z zarządzaniem funduszem towarzystwo podejmuje wszelkie decyzje inwestycyjne, których ryzyko ekonomiczne ponoszą uczestnicy funduszu /patrz: G. K., Fundusze..., s. 46/. Towarzystwo, jako spółka akcyjna, zobowiązane jest działać nie tylko w interesie swoich akcjonariuszy, lecz również w interesie funduszu, którego jest organem, zaś przede wszystkim dla dobra uczestników funduszu. Status towarzystwa jako instytucji zaufania publicznego domaga się podporządkowania interesów właścicielskich jego akcjonariuszy interesowi uczestników funduszy. Dlatego stosunki zachodzące pomiędzy podmiotami zaangażowanymi w proces zbiorowego inwestowania zostały oparte na zasadzie prymatu uczestników funduszu, którą wyraża wprost art. 10 ustawy o funduszach inwestycyjnych, zaś jej logiczną konsekwencją jest komentowany przepis nakładający na towarzystwo odpowiedzialność wobec uczestników funduszu inwestycyjnego za wszelkie szkody spowodowane niewykonaniem lub nienależytym wykonaniem swoich obowiązków w zakresie zarządzania funduszem i jego reprezentacji. Jednocześnie w ust. 2 wskazanej regulacji ustawodawca ingeruje w podmiotową strukturę odpowiedzialności kontraktowej, zwalniając fundusz od obowiązku naprawienia szkody powstałej z winy towarzystwa. W miejsce funduszu będącego stroną stosunku zobowiązaniowego z uczestnikami ustawodawca wprowadza towarzystwo. Należy zauważyć, iż powierzając określone obowiązki funduszowi, ustawodawca czyni odpowiedzialnym za ich wykonanie towarzystwo. To ono odpowiada zatem za realizację obowiązków, do których należy m.in. zarządzenie i reprezentacja funduszu, a równocześnie w ich ramach - jako organ innej osoby prawnej - odpowiada za czynności należące do funduszu. Wśród obowiązków towarzystwa można bowiem wyróżnić te, które wykonuje ono w własnym imieniu, oraz te, które wykonuje jako organ funduszu. Ten ostatni, będąc podmiotem prawa pozbawionym struktury organizacyjnej, jest niesamodzielną osobą prawną, która może prawidłowo funkcjonować tylko w ramach ścisłej więzi z inną osobą prawną, którą jest Towarzystwo Funduszy Inwestycyjnych. Wobec powyższego rola towarzystwa jest niepomierne większa niż typowego organu zarządzającego. Wykonuje ono bowiem nie tylko czynności związane z zarządzeniem i reprezentacją sensu stricto, ale również świadczy usługi, dzięki którym fundusz może realizować swoje obowiązki. Przy tym działania towarzystwa jako organu funduszu w zakresie swoich kompetencji kwalifikowane są jako działanie samego funduszu. W konsekwencji wszelkie próby przeprowadzenia rozgraniczenia pomiędzy zakresem czynności towarzystwa związanych z zarządzaniem i reprezentacją funduszu oraz czynności należących do zadań funduszu są skazane na niepowodzenie i przez błędne założenia prowadzą do mylnych wniosków. Mając na uwadze powyższe, należy stosować rozszerzającą wykładnię ust. 1, rozciągając odpowiedzialność towarzystwa na szkody spowodowane niewykonaniem lub nienależytym wykonaniem obowiązków funduszu /patrz: R. M., Nadzór..., s. 178/.

Uwzględniając powyższe rozważania nie sposób przyjąć, by na kanwie rozpatrywanego przypadku żądanie pozwu skierowane zostało wobec niewłaściwej osoby prawnej, zaś argumenty pozwanej dotyczące braku legitymacji procesowej biernej zasługiwały na uwzględnienie.

Także niezasadny jest zarzut pozwanej dotyczący naruszenia przez Sąd Okręgowy przepisu art. 495 § 2 k.p.c. Powyższy zarzut był przedmiotem rozważań Sądu Apelacyjnego w Łodzi I Wydziału Cywilnego w uzasadnieniu wydanego w niniejszym postępowaniu postanowienia z dnia 15 stycznia 2015 roku. We wskazanym uzasadnieniu Sąd II instancji podkreślił, iż podstawa prawna dochodzonego pozwem roszczenia nie została jednoznacznie określona przez stronę powodową i jako taka, została pozostawiona do oceny sądu orzekającego. Tym samym zarzut niedopuszczalnego oparcia przez Sąd I instancji zaskarżonego przez pozwaną postanowienia z dnia 18 listopada 2014 roku na roszczeniu odszkodowawczym wywodzonym z art. 64 ust. 1 ustawy o funduszach inwestycyjnych nie był wystarczający dla uzasadnienia wniosku o ograniczenie zabezpieczenia wynikającego z wydanego w sprawie nakazu zapłaty. Wszak,

wbrew powyższemu zarzutowi, żądanie pozwu zostało co najmniej uprawdopodobnione. Podkreślić w tym miejscu należy, że Sąd Okręgowy zgadza się z zaprezentowaną przez Sąd Apelacyjny argumentacją dotyczącą wspomnianego zarzutu w całej rozciągłości.

W ocenie Sądu nie może być mowy również o tym, aby brak było w sprawie podstaw do wydania nakazu zapłaty w postępowaniu nakazowym. Wskazując, że Sądowi znana jest treść przepisu art. 485 § 1 k.p.c., podkreślić jednakowoż należy szczególny charakter dochodzonego pozwem roszczenia. Zgodnie z § 27 ust. 1 statutu I. P. (...) Funduszu Inwestycyjnego Otwartego, stanowiącego integralną część umowy łączącej strony, fundusz odkupuje jednostki uczestnictwa na żądanie uczestnika, w każdym dniu wyceny. Takie żądanie zostało wystosowane przez powódkę. Okoliczność ta w kontekście treści zacytowanego wyżej przepisu skłania Sąd do uznania, że spełniona została przesłanka do wydania nakazu zapłaty w postępowaniu nakazowym w postaci zaakceptowanego przez dłużnika rachunku.

Przechodząc do meritum podkreślić należy, że bezspornym jest w sprawie, że strony łączyła umowa z dnia 20 sierpnia 2010 roku dotycząca wypłaty świadczenia, mocą której powódka, jako zakład ubezpieczeń, wyraziła gotowość oferowania swoim klientom produktów ubezpieczeniowych z ubezpieczeniowymi funduszami kapitałowymi i wyraziła zamiar inwestowania środków pieniężnych w dwa fundusze: Idea P. Fundusz Inwestycyjny Otwarty (obecnie: I. P. Fundusz Inwestycyjny Otwarty) oraz I. P. (...) Fundusz Inwestycyjny Otwarty (obecnie: I. P. (...) Fundusz Inwestycyjny Otwarty), zarządzane i reprezentowane przez pozwaną, zaś fundusze oświadczyły, że są zainteresowane współpracą z powódką.

Bezspornym jest także to, że powódka w okresie od dnia 16 czerwca do dnia 30 czerwca 2014 roku złożyła pozwanej dziewięć zleceń odkupienia jednostek uczestnictwa funduszu I. P. (...) Fundusz Inwestycyjny Otwarty o łącznej wartości odkupienia w kwocie 546.294,22 złotych.

Poza sporem pozostaje też i ta okoliczność, że powódka, powołując się na zapisy § 30 statutu I. P. (...) Fundusz Inwestycyjny Otwarty, zgodnie z którymi odkupienie przez fundusz jednostek uczestnictwa miało nastąpić nie później niż w terminie 7 dni po zgłoszeniu żądania ich odkupienia, chyba, że opóźnienie byłoby następstwem złożenia wadliwego zlecenia nabycia, a wypłata jednostek pieniężnych z tytułu odkupienia jednostek uczestnictwa miała nastąpić niezwłocznie, począwszy od następnego dnia roboczego następującego po dniu wyceny, w którym miało miejsce odkupienie jednostek uczestnictwa, wezwała pozwaną do natychmiastowej wypłaty środków pochodzących z realizacji złożonych przez nią zleceń odkupienia jednostek uczestnictwa funduszu I. P. lub wskazania podstawy prawnej zawieszenia wypłaty tych środków. Fundusz zobligowany był do odkupienia jednostek uczestnictwa na żądanie uczestnika, w każdym dniu wyceny - § 27 statutu.

Mając powyższe na uwadze, zasadność dochodzonego pozwem roszczenia nie powinna budzić wątpliwości. Dodatkowo podkreślić należy, iż w trakcie toczącego się procesu pozwana wypłaciła powódcę, w ramach realizacji złożonych przez powódkę zleceń odkupu jednostek uczestnictwa funduszu I. P., kwotę 347.080,00 złotych.

W kontekście powyższego zasadnym wydaje się być twierdzenie, że na gruncie przedmiotowej sprawy doszło wręcz do uznania długu przez stronę pozwaną.

Uznanie może mieć postać umowy pomiędzy zobowiązanym a uprawnionym (tzw. uznanie właściwe) lub oświadczenia wiedzy zobowiązanego (tzw. uznanie niewłaściwe). Uznanie niewłaściwe jest oświadczeniem wiedzy zobowiązanego, wyrazem jego świadomości istnienia skierowanego przeciwko niemu roszczenia /podobnie wyrok Sądu Najwyższego z dnia 7 marca 2003 r., I CKN 11/01, L./. Dla skuteczności uznania niewłaściwego nie jest wymagane istnienie po stronie zobowiązanego zamiaru wywołania skutku prawnego (przerwania biegu przedawnienia). Uznanie niewłaściwe może mieć postać wypowiedzi lub innego działania. Dla oceny, czy mamy do czynienia z uznaniem roszczenia, istotne jest to, czy zachowanie zobowiązanego, interpretowane zgodnie z powszechnie obowiązującymi regułami znaczeniowymi, mogło uzasadniać przekonanie osoby uprawnionej, iż zobowiązany jest świadom swojego obowiązku, a w konsekwencji oczekiwanie uprawnionego, że świadczenie zostanie spełnione /patrz: wyrok Sądu Najwyższego z dnia 25 marca 2010 r., I CSK 457/09, MoP 2011, Nr 3 i wyrok Sądu Najwyższego z dnia 16 lutego 2012 r., III CSK

208/11, L./. Na tej podstawie kwalifikuje się jako uznanie niewłaściwe roszczenia takie zachowania zobowiązanego jak: spełnienie części świadczenia (jeżeli z okoliczności nie wynika, że zobowiązany traktował je jako całkowite zaspokojenie roszczenia); zapłata odsetek za okres, w którym roszczenie główne jeszcze nie uległo przedawnieniu; wniosek zobowiązanego o odroczenie terminu płatności, o rozłożenie długu na raty czy o umorzenie go w całości lub części /patrz: wyrok Sądu Najwyższego z dnia 19 września 2002 r., II CKN 1312/00, OSN 2003, Nr 12, poz. 168/.

W pismach kierowanych do powódki w dniach: 2 i 11 lipca 2014 roku, pozwana dała dowód tego, że ma świadomość, iż jest zobowiązana względem powódki do wypłaty środków z tytułu umorzeń jednostek uczestnictwa funduszu I. P. (...) Fundusz Inwestycyjny Otwarty oraz że dołoży wszelkich starań w celu jak najszybszego rozliczenia transakcji, a wypłaty realizowane będą sukcesywnie, w miarę pozyskiwania środków pieniężnych przez fundusz I. P. (...) Fundusz Inwestycyjny Otwarty. Co więcej, zapewniła powódkę, że dołoży wszelkich starań, aby uregulować swoje zobowiązanie do dnia 15 sierpnia 2014 roku. Następnie, o czym mowa wcześniej, pozwana wypłaciła powódce, z tytułu realizacji złożonych przez powódkę zleceń odkupu jednostek uczestnictwa funduszu I. P., kwotę 347.080,00 złotych. Miło to miejsce w dniach: 11 sierpnia i 22 września 2014 roku, a więc już po wytoczeniu procesu przez powódkę. Powyższe zachowanie pozwanej i dokonane przez nią wpłaty dają dodatkowy wyraz zasadności dochodzonego pozewem roszczenia, które ostatecznie zamknęło się kwotą 199.214,22 złotych.

Ostatecznie podnieść wypada, że nawet gdyby przyjąć, że w dniu 7 października 2014 roku strona pozwana została pozbawiona przez Komisję Nadzoru Finansowego licencji na prowadzenie działalności polegającej na tworzeniu funduszy inwestycyjnych i zarządzaniu nimi, to okoliczność ta nie może mieć w sprawie żadnego znaczenia. Wszak przepis art. 64 ustawy o funduszach inwestycyjnych stanowi, że towarzystwo odpowiada wobec uczestników zbiorczego portfela papierów wartościowych oraz uczestników funduszu inwestycyjnego za wszelkie szkody spowodowane niewykonaniem lub nienależytym wykonaniem swoich obowiązków w zakresie zarządzania zbiorczym portfelem papierów wartościowych lub funduszem i jego reprezentacji, chyba że niewykonanie lub nienależyte wykonanie obowiązków jest spowodowane okolicznościami, za które towarzystwo odpowiedzialności nie ponosi. Odpowiedzialność ta bez wątplenia nie ustaje z momentem pozbawienia Towarzystwa Funduszy Inwestycyjnych licencji na prowadzenie działalności.

Stosownie do treści art. 203 § 1 k.p.c., pozew może być cofnięty bez zezwolenia pozwanego aż do rozpoczęcia rozprawy, a jeżeli z cofnięciem połączone jest zrzeczenie się roszczenia - aż do wydania wyroku.

Cofnięcie pozwu jest cofnięciem wniosku o udzielenie ochrony prawnej roszczeniu procesowemu. Jest wyrazem prawa powoda do dysponowania przedmiotem procesu oraz przejawem odwołalności czynności procesowych. Cofnięcie pozwu niweczy - jak stanowi art. 203 § 2 - wszelkie skutki, jakie ustawa wiąże z wytoczeniem powództwa. Zatem jeżeli pozew zostanie skutecznie cofnięty – wydanie wyroku stanie się bezprzedmiotowe i niedopuszczalne. Wówczas sąd wyda postanowienie o umorzeniu postępowania.

Sąd co do zasady związany jest cofnięciem pozwu. Obowiązany jest jednak zawsze dokonać oceny, czy w świetle zgromadzonego materiału procesowego czynności wymienione w art. 203 § 4 nie są sprzeczne z prawem, zasadami współzycia społecznego lub czy zmierzają do obejścia prawa. Stwierdzenie tych okoliczności ma ten skutek, że mimo złożenia przez stronę odpowiedniego oświadczenia sąd prowadzi nadal postępowanie, wydawszy uprzednio postanowienie stwierdzające uznanie tych czynności za niedopuszczalne i odmawiające umorzenia postępowania / patrz: wyrok Sądu Najwyższego z dnia 5 listopada 1966 roku, II CR 387/66, OSNC 1967, nr 7–8, poz. 133/.

W ocenie Sądu w rozpoznawanym przypadku cofnięcie pozwu przez stronę powodową w zakresie kwoty 21.594,35 złotych wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 18 czerwca 2014 roku, kwoty 19.324,77 złotych wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 19 czerwca 2014 roku, kwoty 283.538,71 złotych wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 20 czerwca 2014 roku oraz kwoty 22.622,17 złotych wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 25 czerwca 2014 roku, dokonane wraz ze zrzeczeniem się roszczenia, nie było sprzeczne z prawem, zasadami współzycia społecznego, ani nie stanowiło obejścia prawa.

Biorąc powyższe pod uwagę Sąd, na podstawie art. 496 k.p.c., uchylił nakaz zapłaty wydany przez Sąd Okręgowy w Łodzi, X Wydział Gospodarczy w dniu 16 lipca 2014 roku, sygn. akt X GNc 718/14, w zakresie kwoty w łącznej wysokości 347.080,00 złotych wraz z ustawowymi odsetkami i w tym zakresie umorzył postępowanie, o czym orzekł w punkcie 1 sentencji wyroku.

W pozostałej części, także w oparciu o art. 496 k.p.c., Sąd utrzymał w mocy nakaz zapłaty wydany przez Sąd Okręgowy w Łodzi, X Wydział Gospodarczy w dniu 16 lipca 2014 roku w sprawie o sygnaturze akt X GNc 718/14, o czym orzekł w punkcie 2 sentencji wyroku.

Na podstawie art. 113 ust. 1 ustawy z dnia 28 lipca 2005 roku o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (Dz. U. z 2010 roku Nr 90, poz. 594 ze zm.) w zw. z art. 98 § 1 i 3 k.p.c., Sąd nakazał ściągnąć od pozwanej na rzecz Skarbu Państwa – Sądu Okręgowego w Łodzi kwotę 55,20 złotych tytułem wydatków poniesionych w toku postępowania tymczasowo przez Skarb Państwa.